

14a edició del Dictat nacional

Text per a la final de la categoria A (3r de segona ensenyança, 3r d'ESO i *troisième*)

El dia que aquesta història comença, mentre enfilava pel carrer principal, el gat va saber que no hauria d'empaitar cap ratolí. El taverner havia obert els porticons de la taverna més d'hora del que era habitual, i abans que el gat es posés a miolar l'home ja li havia llençat unes engrunes de pa. Satisfet, es va llepar els bigotis i es va quedar a observar-lo des de la finestra, mentre una capa fina de neu començava a cobrir les flors ratllades que creixien sota les seves urpes.

El taverner es deia Billian, i era la persona més vella de Mins. Tenia uns ulls grisos i serens, que només els comiats havien cobert d'arrugues. Era baixet, però enèrgic i robust. Mentre netejava aquella cuina que estimava tant –la taula que hi havia al centre, l'armari on guardava les espècies i l'estufa de llenya–, gairebé semblava que hi parlés.

Igual que ell, des de la cuina fins al rebost, la taverna tot just començava a acomodar-se en el nou dia. Al saló principal els troncs crepitaven dins la llar de foc i tenyien de roig els sofàs que a la nit s'omplirien de veïns, després d'un àpat llarg a la taula envoltada de butaques, al centre de la sala.

SORO, Selena. *Misteris de la boira*. Barcelona: Columna Edicions, 2020, p. 12-13.

IX Premi Carlemany per al foment de la lectura (2019)

Curs escolar 2020-2021

Servei de Política Lingüística

Govern d'Andorra